अच्युताद्विनानितरांतत्त्वतोवाच्यंनिर्वचनार्हंवस्तुनास्तीति ॥ ४३ ॥ दीपान्निरूप्यप्रज्वाल्य वास्तून्देहल्यादीन् ॥ ४४ ॥ मणिभिःकांच्यादिषु स्थितैरज्जूर्विकर्षत्सुभुजेषुकंकणानांस्रजोयासांताः चलंतोनितंबाः स्तनाहराश्चयासांताः कुंडलैस्त्विष्यंतःस्फुरंतः कपोलायासांताः अरुणानिकुंकुमानियेषुतानिआननानियासांताः एवंताश्चताश्च ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ तदाव्रजौकसोगोप्यः सक्रोधमाहुः अक्रूरइति अर्थंसाधितवान्इ

दृष्टंश्रुतंभूतभवद्भविष्यत्स्थास्नुश्चरिष्णुर्महदल्पकंच ॥ विनाऽच्युताद्वस्तुतरांनवाच्यंसएवसर्वंपरमार्थभूतः ॥ ४३ ॥ एवंनिशासाब्रुवतोर्व्यतीतानंदस्यकृष्णानुचरस्यराजन् ॥ गोप्यःसमुत्थायनिरूप्यदीपान्वास्तून्समभ्यर्च्यदधीन्यमंथन् ॥ ४४ ॥ तादीपदीपैर्मणिभिर्विरेजूरज्जूर्विकर्षद्भुजकंकणस्रजः ॥ चलन्नितंबस्तनहारकुंडलत्विष्यत्कपोलारुणकुंकुमाननाः ॥ ४५ ॥ उद्गायतीनामरविंदलोचनंव्रजांगनानांदिवमस्पृशत्ध्वनिः ॥ दध्नश्चनिर्मंथनशब्दमिश्रितोनिरस्यतेयेनदिशाममंगलम् ॥ ४६ ॥ भगवत्युदितेसूर्येव्रजद्वारिव्रजौकसः ॥ दृष्ट्वारथंशातकौंभंकस्यायमितिचाब्रुवन् ॥ ४७ ॥ अक्रूरआगतःकिंवायःकंसस्यार्थसाधकः ॥ येननीतोमधुपुरींकृष्णःकमललोचनः ॥ ४८ ॥ किंसाधयिष्यत्यस्माभिर्भर्तुःप्रीतस्यनिष्कृतिम् ॥ इतिस्त्रीणांवदंतीनामुद्धवोऽगात्कृतान्हिकः ॥ ४९ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेदशमस्कंधेनंदशोकापनयनंनामषट्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४६ ॥ ॥ ७ ॥ श्रीशुकउवाच तंवीक्ष्यकृष्णानुचरंव्रजस्त्रियः प्रलंबबाहुंनवकंजलोचनम् ॥ पीतांबरंपुष्करमालिनंलसन्मुखारविंदंपरिमृष्टकुंडलम् ॥ १ ॥

त्यर्थसाधकः तदाहुः येननीतइति ॥ ४८ ॥ कंसंघातयित्वा पुनःकिमर्थमागतइत्याशंक्यस्वयमेवकारणंसंभावयंति किमिति तदासाधितेनकार्येणप्रीतस्यतुष्टस्यभर्त्तुः पाठांतरेप्रेतस्यमृतस्यकंसस्यनिष्कृतिमौर्ध्वदैहिकमस्माभिःकृत्वासाधयिष्यतेकिम् अस्मन्मांसैःपिंडान्कृत्वादास्यतीत्यर्थः इतिएवंवदंतीनांस्त्रीणांततस्तस्मिन्नवसरेकृतान्हिकः कृतस्नानादिनियमःउद्धवआगतइति ॥ ४९ ॥ इतिदशमस्कंधेटीकायांषट्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४६ ॥ सप्तचत्वारिंशकेथकृष्णादेशेनगोपिकाः बोधयित्वोद्धवस्तत्त्वमनुज्ञाप्यागमत्पुरीम् ॥ १ ॥ १ ॥